

Stichting Tuchtrechtspraak Mediators

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2019-6 van:

MEVROUW M.

wonende te N,
verder te noemen: klagster,

tegen:

MEVROUW O.

kantoorhoudende te P,
verder te noemen: de mediator.

1. De procedure

Met een brief van 24 maart 2019 (met bijlagen) heeft de klagster bij de Tuchtcommissie een klacht ingediend over het handelen van de mediator.

De mediator heeft bij brief van 2 mei 2019 verweer (met bijlagen) gevoerd.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 17 mei 2019 te Den Haag. Hierbij waren aanwezig: de heer Q, broer van klagster, en de mediator, vergezeld door mevrouw R, kantoorgenoot van de mediator en de heer S, notaris en mediator te Z.

2. Enkele vaststaande feiten

De mediator is gevraagd de echtscheiding tussen klagster en haar ex-echtgenoot te begeleiden.

Op 30 augustus 2017 heeft het eerste mediationgesprek plaatsgevonden.

Bij e-mail van 21 september 2017 heeft de mediator aan partijen geschreven: *“Wat ook zou kunnen is dat ik in plaats van mediator voorlopig met jullie verder ga als bemiddelaar. Dan kan ik een meer sturende rol vervullen. Jullie hoeven hier nu niet op te reageren, maar dit bespreken we aanstaande maandag samen en dan kan ik dit toelichten”.*

Bij e-mail van 25 september 2017 heeft de mediator aan partijen bericht: *“Hierbij bevestig ik dat we vanmorgen hebben besproken dat ik voorlopig zal optreden als jullie bemiddelaar in plaats van als mediator.*

Het verschil is voornamelijk dat de mediator bewust inhoudelijk op afstand blijft en daarmee de cliënten meer zelf hun conflicten oplossen onder begeleiding van de mediator. Terwijl de bemiddelaar actief en op inhoudsniveau bij cliënten onderzoekt waar de belangen liggen en

waar de pijn zit om vervolgens meer inhoudelijk te helpen met het maken van oplossingsvoorstellen”.

De mediation is op dat moment niet formeel beëindigd en er is geen bemiddelingsovereenkomst opgesteld.

Op 20 juni 2018 heeft de mediator partijen schriftelijk meegedeeld dat in haar vakantie de behandeling van hun zaak zal worden voortgezet door haar kantoorgenoot mevrouw O. De laatste bespreking tussen de mediator en partijen vindt plaats eind juni 2018.

Op 18 juli 2018 heeft het kantoor van de mediator aan klagster en haar ex-echtgenoot bericht: *“Ten overvloedige berichten wij u dat de mediation is beëindigd en dat notaris O als notarieel bemiddelaar optreedt.”*

Op 1 november 2018 is het echtscheidingsconvenant ondertekend.

Volgens klagster heeft de mediator zich klachtwaardig gedragen. Zij heeft hierover op 10 december 2018 een klacht ingediend bij de Stichting Kwaliteit Mediators (SKM). Dit heeft niet tot oplossing van de klacht geleid, waarna klagster een klacht bij de Tuchtcommissie heeft ingediend.

3. De klacht en het verweer

Klagster stelt zich op het standpunt dat de mediator de volgende gedragsregels heeft geschonden: transparantie, partijautonomie, onafhankelijkheid en onpartijdigheid, competentie en werkwijze.

Klagster voert aan dat zij nooit iets heeft gemerkt van het opbouwen van vertrouwen en een goede werkrelatie met partijen. De mediator was allerm minst terughoudend in het geven van haar mening. Klagster werd voortdurend overal op aangesproken en haar ex-echtgenoot niet. De mediator toonde geen enkel begrip voor klagster en heeft bijvoorbeeld geen enkele actie ondernomen naar aanleiding van het intimiderende en soms bedreigende gedrag van de ex-echtgenoot. Klagster voelde zich niet gehoord. Dit heeft zij diverse malen schriftelijk gemeld maar daar is nooit een reactie op gekomen.

Volgens klagster was er na het moeizame akkoord over de verdeling van goederen geen enkele bewaking over het verloop van het mediationproces. Ook was geheel onduidelijk wanneer de mediation is gestopt en is overgegaan in notariële bemiddeling.

Tot slot stelt klagster aan dat de informatie over het tarief en de kosten en over de mogelijkheid voor het in aanmerking komen van gesubsidieerde rechtsbijstand ronduit misleidend was.

De mediator voert aan dat al op 25 september 2017 met partijen is afgesproken dat zij, in plaats van de mediation, meer een bemiddelende rol als notarieel bemiddelaar zou gaan vervullen. Dit is volgens de mediator ook voor klagster duidelijk geweest. Per abuis is in de verslagen en in de benoeming van het dossier de term “mediator” nog blijven staan tot eind december 2017. Gelet hierop en gelet op de brief van haar kantoor van 18 juli 2018 waarin is meegedeeld dat de mediation is geëindigd, kan de mediator zich voorstellen dat er, achteraf bezien, bij partijen enige verwarring is ontstaan over het antwoord op de vraag wanneer de mediation nu precies is geëindigd. Echter, partijen hebben hiervan geen schade ondervonden. De echtscheiding is geregeld en hun zaak is geheel afgewikkeld.

De mediator verzoekt klagster niet in haar klacht ontvankelijk te verklaren omdat er sinds 25 september 2017 geen sprake meer is geweest van mediation.

De mediator stelt dat zij zowel klagster als haar ex-echtgenoot diverse malen heeft aangesproken op hun gedrag. Dat de mediation lang heeft geduurd is niet aan de mediator

maar aan partijen zelf te wijten, aldus de mediator. Nadat eind december 2017 het concept-echtscheidingsconvenant was opgesteld heeft klaagster te kennen gegeven niet meer met haar ex-echtgenoot te willen praten. Partijen mailden elkaar ook over en weer, wat nodeloos escalierend en kostenverhogend werkte. Zij heeft ervoor gewaarschuwd dat het gevaar van een schriftelijke discussie kan zijn dat ieder zich ingraaft in eigen standpunten en stellingen. De mediator heeft vele malen aangedrongen op gesprekken aan tafel, zo nodig in de vorm van pendeldiplomatie, om een kader te scheppen waarin klaagster zich veilig voelde. Echter klaagster wilde niet meewerken en volhardde erin om steeds weer naar de mail te grijpen.

Er is wel degelijk sturing gegeven en er is intensief gecommuniceerd met partijen, maar als er geen medewerking van partijen zelf komt is het lastig sturen of adviseren, aldus de mediator.

Ook stelt de mediator dat zij diverse acties heeft ondernomen om de voortgang in het proces te houden. Zij heeft ook allerlei pogingen ondernomen om partijen goed met elkaar te laten communiceren en heeft bij hen steeds aangedrongen op het nemen van vervolgstappen. De emoties kregen bij klaagster echter telkens de overhand en belemmerden haar in het op zakelijke wijze maken van afspraken. Het is een moeizaam proces geweest om cliënten tot overeenstemming te brengen. Er zijn langdurige gesprekken geweest om de neuzen dezelfde kant op te krijgen.

Ten aanzien van de kosten verwijst de mediator naar het verslag van 30 augustus 2017 waaruit naar haar mening blijkt dat dit onderwerp uitgebreid met partijen is besproken. Hierbij heeft de mediator partijen ook geadviseerd om na te gaan of één van hen in aanmerking kwam voor gesubsidieerde rechtsbijstand. De ex-echtgenoot heeft toen echter meegedeeld dat zij over voldoende middelen beschikken om de kosten te kunnen voldoen. Afsproken is toen dat de kosten beide partijen fifty-fifty zullen worden gedeeld.

Al met al betwist de mediator dat zij is tekortgeschoten in de nakoming van de gedragsregels. De mediator verzoekt de klacht dan ook ongegrond te verklaren.

4. De beoordeling

De mediator voert zelf al aan dat het mogelijk voor klaagster onduidelijk is geweest wanneer de mediator is overgegaan in notariële bemiddeling. Uit de e-mail van de mediator van 25 september 2017 blijkt ook niet dat de mediation op dat moment is geëindigd. In deze e-mail kondigt de mediator immers aan dat zij “*voorlopig*” als bemiddelaar zal optreden. Ten aanzien van het bemiddelingstraject is ook geen aparte overeenkomst gesloten en, zoals de mediator ook zelf aangeeft, is daarna het woord “mediation” nog richting partijen gebruikt. Tijdens de hoorzitting heeft de mediator ook verklaard dat de bepalingen van de mediationovereenkomst ook na 25 september 2017 van toepassing bleven. Hiermee heeft de mediator op zijn minst de schijn gewekt dat de mediation voortduurde, zij het dat tijdelijk een zijsprong naar bemiddeling is gemaakt.

De Tuchtcommissie is dan ook van oordeel dat de mediation formeel pas met de e-mail van het kantoor van de mediator van 18 juli 2018 is geëindigd. Klaagster is gelet hierop ontvankelijk in haar klacht.

Verder overweegt de Tuchtcommissie dat uit de zowel door klaagster als de mediator overgelegde stukken blijkt dat het ging om een bewerkelijke echtscheiding, waarbij het voor partijen zelf moeilijk was om tot een oplossing te komen en ook om zich aan de tijdens de mediation met elkaar gemaakte afspraken te houden. Dit heeft het er voor de mediator niet eenvoudiger op gemaakt, zeker niet nadat klaagster te kennen had gegeven niet meer met haar ex-echtgenoot in één ruimte te willen verblijven.

De mediator heeft voldoende getracht partijen te bewegen op goede wijze met elkaar te communiceren, om vervolgstappen te nemen en om de voortgang van de mediation te bewaken. Zij heeft diverse malen benadrukt dat het de voorkeur heeft dat partijen samen met de mediator praten of dat zij desnoods via pendeldiplomatie met elkaar communiceren in plaats van voortdurend naar elkaar te mailen. Hierbij heeft zij ook duidelijk gemaakt dat veel tijd en kosten gemoeid gaan met de wijze waarop klaagster en haar ex-echtgenoot op elkaar reageerden via de mail.

Ook blijkt uit de stukken dat de mediator niet alleen klaagster maar ook haar ex-echtgenoot heeft aangesproken op zijn gedrag. Dat de mediator allerminst terughoudend is geweest in het geven van haar mening, zoals klaagster stelt, en dat zij zich hiermee partijdig heeft opgesteld is de Tuchtcommissie niet gebleken. Mogelijk is zij in haar – tijdelijke – rol als bemiddelaar, zoals zij zelf in haar mails van 21 en 25 september 2017 schreef, meer sturend opgetreden en heeft zij meer actief en op inhoudsniveau bij cliënten onderzocht waar de belangen lagen en waar de pijn zat om vervolgens meer inhoudelijk te helpen met het maken van oplossingsvoorstellen, maar dit was vooraf met partijen besproken en partijen waren daarmee akkoord. De mediator heeft zich op dit punt niet klachtwaardig gedragen.

Op de mededeling van klaagster dat zij zich niet gehoord voelde is de mediator ook ingegaan, waarbij zij klaagster er ook op gewezen dat het haar vrij stond de mediation te beëindigen.

De Tuchtcommissie is verder van oordeel dat uit het in het verweerschrift geciteerde deel van het mediationverslag van 30 augustus 2017 blijkt dat de mediator partijen over de kosten van de mediation en de mogelijkheid van gefinancierde rechtsbijstand heeft voorgelicht.

Gelet op het bovenstaande is niet vast komen te staan dat de mediator niet transparant en onpartijdig heeft gehandeld of dat zij zich gedragen heeft in strijd met de regels over partijautonomie, onafhankelijkheid, competentie en werkwijze is de Tuchtcommissie niet gebleken.

De Tuchtcommissie zal de klacht dan ook ongegrond verklaren.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

verklaart de klacht ongegrond.